

For så vidt angår udlejning af løsøre til *forbrugere* har udvalget foretaget en undersøgelse af omfanget af udlejning til forbrugere. Man anmodede i foråret 1978 en række brancher om oplysning om bl. a. samlede lejeomsætning i kroner og i procent af den samlede omsætning i årene 1976 og 1977.

Af undersøgelsen fremgår, at der i alt væsentligt kun forekommer udlejning af løsøre til forbrugere af større omfang inden for en enkelt branche, nemlig radio- og TV-branchen.

Udvalget har endvidere spurgt forbrugerombudsmanden, forbrugerklagenævnet og Ankenævnet for Radio- og TV-Apparater om, i hvilket omfang de har modtaget henvendelser fra forbrugere om udlejning af løsøre. Af svarene fremgår, at tvister vedrørende udlejningskontrakter kun i meget begrænset omfang er blevet forelagt dem.

På baggrund af det beskudne omfang, som udlejning af løsøre til forbrugere har, og i betragtning af de muligheder, der efter gældende ret er for at beskytte forbrugere mod urimelige aftalevilkår og vildledende eller anden uheldig markedsføring, er udvalget nået til den konklusion, at der heller ikke for så vidt angår udlejning af løsøre til forbrugere for tiden er tilstrækkeligt grundlag for at foreslå gennemførelse af en særlig lovregulering.

Udvalget understreger dog, at den tekniske og økonomiske udvikling vil kunne medføre, at udleje af løsøre til erhvervsdrivende og forbrugere får et væsentligt større omfang end i dag, og at dette kan føre til nye overvejelser om behovet for en lovregulering. For så vidt angår udleje til forbrugere gør udvalget særlig opmærksom på, at en gennemførelse af udkastet til lov om køb på kredit vil kunne bevirke en vis »overstrømning« fra salg på kredit til udlejning af løsøre. I så fald vil der kunne opstå et stærkere behov for en lovregulering af udlejning af løsøre til forbrugere.

5. Det *norske* kreditkøbsudvalg har afgivet betænkning (NOU 1977:12), som indeholder et udkast til lov om kreditkøb m. v. Den foreslåede nye lov skal erstatte den gældende afbetalingslov fra 1916 og de særlige regler i lov om handelsnæring. Loven skal gælde både erhvervs- og forbrugerløb. En række af bestemmelserne skal dog alene gælde for forbrugerløb. Så godt som alle afbetalingslovens regler er inkorporeret i lovforslaget, således at en række af afbetalingslovens regler foreslås overført også til andre kreditkøb end afbetalingskøb. Herudover indeholder lovudkastet regler om oplysningspligt, herunder om effektiv rente, ved markedsføring af tilbud om kreditkøb og ved kreditkøbsaftalers indgåelse, om køberens stilling over for tredjemand og enkelte bestemmelser om leje.

Lovforslag på grundlag af betænkningen fremsættes formentlig i efteråret 1980.

Efter at det svenske kreditkøbsudvalg i 1975 afgav betænkning (SOU 1975:63), er der i *Sverige* gennemført en konsumentkreditlov (SFS 1977:981) som ændret ved SFS 1978:598), som trådte i kraft den 1. juli 1979 (SFS 1978:866 og 867). Loven, der ikke er begrænset til kreditkøb, men også omfatter andre aftaler om forbrugerkredit, indeholder regler om oplysningspligt, bl. a. om effektiv rente ved markedsføring af kredittilbud samt ved kreditaftalers indgåelse. Derudover indeholder loven en række særlige bestemmelser alene gældende for kreditkøb, som for en stor del svarer til tilsvarende bestemmelser foreslået af de norske og danske kreditkøbsudvalg. Loven gælder kun i forbrugerforhold. Derudover er der i *Sverige* ved lov SFS 1978:599 gennemført en lov om erhvervsdrivendes køb på afbetaling, som er trådt i kraft den 1. juli 1979 (SFS 1978:869). Loven, der er udarbejdet på grundlag af betænkning SOU 1977:24, er i hovedsagen en ajourføring af den hidtil gældende afbetalingslov.

I *Finland* har et udvalg i 1977 afgivet betænkning om en forbrugerkreditlov, som på væsentlige punkter svarer til den svenske lov.

Kreditkøbsudvalgets betænkning indeholder i kapitel III nærmere oplysninger om udenlandsk ret.

6. EF-kommissionen fremsendte den 27. februar 1979 til Rådet et forslag til *rådsdirektiv om forbrugerkredit*. Direktivforslaget finder anvendelse på aftaler, som indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, om ydelse af henstand, lån eller anden finansieringsstøtte til forbrugeren, hvor den ydede kredit skal tilbagebetales i afdrag.

Direktivforslaget, som ikke er begrænset til aftaler om køb, indeholder især en række bestemmelser om oplysningspligt, herunder om effektiv rente, ved markedsføringen og ved indgåelsen af kreditaftaler samt om sikring af forbrugeren i de såkaldte trepartsforhold. Den forbrugerbeskyttelse, som direktivet skal sikre, er efter forslaget en minimumsbeskyttelse, og direktivet vil således ikke hindre, at en medlemsstat gennemfører eller opretholder regler, der giver forbrugeren en bedre beskyttelse end foreskrevet efter direktivet.

Direktivforslaget er udfærdiget under henvisning til EØF-traktatens art. 100. Forslaget har været sendt til høring i Europaparlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg i overensstemmelse med proceduren i art. 100. Behandlingen af forslaget i en arbejdsgruppe under Rådet må imidlertid forventes at blive udskudt indtil videre, efter at